

כשהיא מראה את

הטבעת שממנה

נשדד היהלום,

אומרת מנדי „לולא

חסתי על החיים

שלי, הייתי מגלה

מי השודדים!”

עם פוס־פוס בבית

הוצעה לשודדים

שיהיה לי יותר נוח. מה איכפת לי איפה שודדים את היהלום שלי, אם אני יוזם את השודד? למה היה לי ליוזם שודד בעזרה לחלוטין ובשעה ארבע לפנות־בוקר? ואם באמת השודד לא היה ולא נברא, מניין לי הפצע בראש והצלקות באצבעות הידיים?”

„מהיום, לא אענוד!”

כאן היא מראה מתחת לשערותיה הקצוצות פצע מגליד, שהוא לדבריה, תוצאה ממכת הקת שחטפה בי ראשה. לאחר־מכן היא מראה את הצלקות על אצבעות ידה הימנית: „לא הסכמתי להניח להם לשדוד לי את היהלום בקלות. נלחמתי כנמר. הם ניסו לשלוף את היטבעת מעל אצבעי בכוח. לא נתתי להם. לבסוף אחד השודדים הכניס את הטבעת לפיו, תלש ממנה את היהלום, וזה מה שנשאר לי.” היא מראה טבעת־כסף שבו

ליא. הדירה מרוהטת בפשטות: ריצפת שיש, מיטבח מעץ־אלון עם ארון בסיגנון אנגלי המחובר לסלון, שולחן־זכוכית ועץ במבוק, ספה מעוטרת בכריות ורפרודוקציית של יעקוב אגם ומשה גת, עם הקירות אישיות על הקירות. חדר לדנה, בתה מנישואיה לרפי שאולי, ובו אורגן חשמלי. „אנחנו מרבות בנסיעות. ואת הי אורגן אפשר לקחת לכל מקום. אי־אפשר לטוס ממקום למקום עם פסנתר. זה מוזכר לי שכאשר שאלו את הכנר אייזיק שטרן מדוע הכינור הוא הכלי הפופולרי אצל היהודים, השיב: אי־אפשר לברוח מהגטו בכל פעם עם פסנתר על הגב.” באמצע הסיפור מדרגות, המובילות אל הגג.

מנדי מתיישבת ליד החתול הסיאמי שלה, פוס־פוס, ואומרת: „אפילו העוזרת שלי התחילה להביט בי במבט שונה. כשדיברתי איתה על השינוי ביחסה, אמרה לי: תראי, מנדי, מהעיתונים אפשר להבין כאילו את יזמת את השודד של היהלום.”

יצאה עם חברתה, דומיניק, מי שהיתה מלצרית במועדון של בעלה־לשעבר, רפי שאולי, מבילוי במקום הנחניית, שם עזרה דומיניק כעת.

מנדי טוענת כי כתוצאה מהפירסום בעיתונים, התקבל בציבור הרחב הרור שם כאילו היא עצמה ביימה את שוד היהלום, מה גם שזמן קצר אחרי השוד נסעה למונטריאול כדי להינשא לארוסה, אך שבה משם כעבור שבועות אחדים, אחרי שטכס הנישואין לא יצא אל הפועל. גם את השמועות כאילו גירש אותה ג'ון מעל פניו בבוסת־פנים היא דוחה במחיי־יד.

אפילו

העוזרת

בדירת־הגג הנאה והחדשה שלה, בי אחר הרחובות בצפון תל־אביב, יור שבת מנדי לבושה שימלה יפה מבד קרפ, ובתיספורת קצרצרה, ההולמת אותה להפ

”ה תרגמתי כבר לעובדה שמכנים אותי זונה, אבל אין לי כוח בגיל 34 להתרגל לכינוי חדש — גנבת.”

מנדי רייס־דייוויס איננה זועמת. הפירסום סומת המלווה אותה ואת מעשיה, מאז שערוריית פרופיטו, שפירסמה אותה הפיכה לחס־חוק, לא רק בישראל. גם ברחבי העולם עוקבים אחר האשה היפה־פייה והאלגנטית. רק באחרונה הוכתרה על־ידי דיילי מירור הלונדוני בתואר „מלכת תל־אביב”. דיילי מירור ידע לספר כי הגברת מנדי רייס־דייוויס הפכה שחקנית קולנוע מפורסמת וכי אביה, שוטר לשעבר, מספר כי בכל מקום שהיא מגיעה בישראל עוצרים אותה ומברכים אותה על הצלחתה בתיאטרון ובקולנוע.

גם אירוסיה לג'ון ליבו, המיליונר היקנדי ויו"ר הדירקטוריון של חברת הצמיגים אליאנס (העולם הזה 2125), זכו לסיקור בעיתוני בריטניה מולדתה, ארצות־הברית וקנדה. אך בסיקור הנרחב מכולם זכה שוד היהלום בן ששת הקאראט, שנשדד מעל אצבעה של מנדי בעת ש-